A Cselédlány Esküvője

A fotón G. Ilonka, a kedvenc cselédlányunk látható, a kép 1933 körül készülhetett. Ilonka mellett a vőlegénye. Én a menyasszony előtt, a nővérem, Magda pedig a vőlegény előtt áll. Emlékszem, rózsaszín koszorúslányruhánk volt, nagyon kiöltöztetett bennünket anyám. A cselédlányunkkal egészen a haláláig tartottuk a kapcsolatot. Ilonka zalai volt. Tizenhat évesen került hozzánk. Sok évig volt nálunk. Nem tudom, hogy anyukám hogy talált rá. Ilonka mindent csinált anyámmal együtt. Mosni nem, mert volt egy mosónő. Vasalni már az Ilonka vasalt. Nagyon-nagyon szerettük, és nagyon közel állt hozzánk. Anyám olyan volt, mint a mamája. Anyukám adta férjhez és stafírozta ki őt. A Horn Ede utcában lakott férjhez menetele után, de addig ott lakott nálunk, a konyhából

nyílt az Ilonkának a szobája. Nagyon érdekes körülmények között volt ez a férjhez menés. Udvarolt neki egy fűszeressegéd, akihez vásárolni jártak. Anyukám és az Ilonka mindig együtt mentek vásárolni. A Hold utcai csarnokban vásároltak, és az épület homlokzatánál üzletek voltak. Ott volt egy fűszer-csemege üzlet, és oda jártak vásárolni. Ott volt ez a segéd, és annyira jóba lettek, hogy Ilonka terhes lett, és anyámnak bevallotta. Akkor anyám a sarkára állt, elment a ?-hez és a főnökéhez, és kiverte a balhét, hogy tessék elvenni Ilonkát feleségül. Ez meg is történt. A Bazilikában volt az esküvő. A testvérem meg én voltunk a koszorúslányok. Ezért nem jött föl a családja. Pesten volt egy bátyja neki, aki suszter volt, akit mi úgy hívtunk, hogy Suszti, azzal is nagyon jóban voltunk. Megszületett a kisgyerek. Mi ketten, a nővéremmel voltunk a keresztanyja, a Suszti volt a keresztapa. A Horn Ede utca 4-ben laktak, egy szoba-konyhás lakásban, és mi nagyon sokat látogattuk őket.